

HISTÒRIES EXTRAORDINÀRIES

Creences antigues sobre les pluges de fang

Alfred Rodríguez Picó - 10 de d'agost del 2008

Dins d'aquesta sèrie *d'Històries extraordinàries*, avui veurem una relació de narracions sobre pluges "estranyes". Segons explica Flammarion, els filòsofs grecs es pensaven que els aeròlits o blocs de gel que han caigut en alguna ocasió eren fragments de la volta celeste. Al segle XIX, la creença entre els científics era que es tractava de "corpuscles còsmics que circulen per l'espai".

Però potser l'anomenada **pluja de "sang"** ha estat la que ha omplert més pàgines i ha suscitat més comentaris. Recordem que l'origen no és cap

més que la barreja de pols del desert amb els núvols, i si els núvols deixen anar gotes, la pluja adquireix un color rogenc.

Ja s'esmenten **pluges de sang l'any 587 a Campània o a Roma el 648**. Plutarc relacionava les **pluges de sang amb les grans batalles**. Aquest historiador pensava que "els vapors sanguinis que emanaven dels cossos es diluïen en l'humor dels núvols, i aleshores els comunicaven el seu color vermell".

Al **segle XVII**, les supersticions tenien menys pes entre la població i la ciència ja observava en aquests estranys fenòmens causes naturals. El 17 de març de l'any 1669, a les 4 de la matinada, a la localitat de Chantillon-sud-Seine, va ploure un líquid rogenc, espès, viscos i pudent. Les parets van aparèixer tacades, "cosa que indueix a pensar que aquesta pluja està formada per les aigües estancades i fangoses que algun remolí de vent havia arrossegat dels pantans pròxims".

El filòsof **G. Schott** afegia: "**Això que el poble anomena pluja de sang no és més que la caiguda de vapors tenyits de vermelló o de creta vermella**". Però, per si de cas, l'Església no trigava a pronunciar-se i enfadada afegia: "**Però quan cau verdadera sang, cosa que no és gaire fàcil de negar, és un miracle de la voluntat de Déu**".